

ΚΑΙΤΕΤΑΝΑΚΕΙΟ

1^ο

ΓΥΜΝΑΣΙΟ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Εκτός ύλης

Εφημερίδα του 1^{ου} Γυμνασίου Ηρακλείου

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ: ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΙ ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΙ

Σκίτσο: Μαρή Βερενίκη

Η μόδα των Tattoοσελ. 2

Σπήλαιο Σφεντόνη : όταν η φύση "κεντά" αριστουργήματασελ. 3

Η τεχνολογία στην εκπαίδευσησελ. 4

Οι πιο πιστοί μας "φίλοι" σε απόγνωση..σελ. 5

ΜΑΛΑΛΑ ΓΙΟΥΣΑΦΖΑΙ στον αγώνα για το δικαίωμα στη μόρφωση!σελ. 6-7

Η "τέχνη" του φυσητού χυαλιούσελ. 8

Μετανάστες : της Γης "οι κολασμένοι ...σελ. 9

Στα μιτάτα του Ψηλορείτησελ. 10

Αναζητείται... Ελεύθερος Χρόνοςσελ. 11

Νίκος Ξυλούρης, ο δικός μας άνθρωποςσελ. 12

Μελίνα Τροχαλάκη Συνέντευξη.....σελ. 13

Οι δράσεις μαςσελ. 14

Βιβλιοαναφορές.....σελ. 15

Η μόδα των Tattoo

Το τατουάζ στην αρχαιότητα λεγόταν «στιξή ή κατάστιξη». Στη Νέα Ελληνική Γλώσσα λέγεται «δερματοστιξία», αλλά η λέξη που χρησιμοποιείται ευρέως είναι η λέξη τατουάζ (tattoo).

Στην αρχαία Ελλάδα και τη Ρώμη τα τατουάζ έγιναν γνωστά από τους Πέρσες. Οι Ελληνίδες γυναίκες ήταν γοητευμένες από την ιδέα του τατουάζ, ως χαρακτηριστικού εξωτικής ομορφιάς. Οι Ρωμαίοι το υιοθέτησαν από τους Έλληνες. Οι Λατίνοι συγγραφείς αναφέρουν ότι πολλοί δούλοι και εγκληματίες είχαν τατουάζ. Οι Έλληνες αλλά και οι Ρωμαίοι τα χρησιμοποιούσαν ως τιμωρία. Στη συνέχεια, όταν αυτοκράτορας έγινε ο Κωνσταντίνος, απαγόρευσε τα τατουάζ στο πρόσωπο (τα οποία συνηθίζονταν στους κατάδικους, στους στρατιώτες και τους μονομάχους).

Στη νεότερη εποχή υπήρχε το στερεότυπο ότι τατουάζ έκαναν οι ναυτικοί που ταξίδευαν μακριά από τα σπίτια τους και οι κρατούμενοι των φυλακών. Με αυτό τον τρόπο αποτύπωναν ανεξίτηλα στο σώμα τους την αυτονομία και την ταυτότητα τους. Τέλος, στα μέσα της δεκαετίας του 1960 και στις αρχές της δεκαετίας του 1970 το τατουάζ εμφανίζεται σε μουσικούς της

ροκ μουσικής. Έχινε συνώνυμο της ροκ και μάλιστα της πανκ μουσικής.

Το τατουάζ σήμερα έχει "σημαδεύσει" πολλούς ανθρώπους, άντρες και γυναίκες και κυρίως νέα παιδιά που το κάνουν είτε για ομορφιά, είτε γιατί το επιτάσσει η μόδα. Όμως, δεν σκέφτονται τους κινδύνους που κρύβουν ή και να τους ξέρουν, τους αψηφούν.

Καταρχάς, εάν κάποιος μετανιώσει και θελήσει να το αφαιρέσει από το σώμα του, τότε πρέπει να επισκεφτεί έναν δερματολόγο, και να υποβληθεί σε λέιζερ, πράγμα που είναι επώδυνο αλλά και δαπανηρό. Η διαδικασία της αφαίρεσης του τατουάζ με λέιζερ καταστρέφει τη χρωστική ουσία με καυτή θερμότητα, ενεργοποιώντας χημικές αντιδράσεις που δημιουργούν πολλά προβλήματα στο δέρμα, δηλαδή σοβαρές αλλεργικές αντιδράσεις, μολύνσεις, ακόμα και καρκίνο του δέρματος.

Γι' αυτό, αν θέλετε να κάνετε τατουάζ ξανασκεφτείτε το!!

Χριστίνα Παναγιώτου Β3
Χρήστος Κουκή Β3

«Όποιος της φύσης τσ' ομορφιές θέλει να
καμαρώνει στα Ζωνιανά να'ρθει να δει την
τρύπα του Σφεντόνη»

Αυτή η φράση αναφέρεται στο θαυμαστό
σπήλαιο των Ζωνιανών «Σφενδόνη ή Τρύπα
του Σφενδόνη», που βρίσκεται περίπου 300
μέτρα από το χωριό Ζωνιανά. Είναι ένα από
τα πλέον επισκέψιμα σπήλαια της Κρήτης,
μαζί με αυτό του Δικταίου Άνδρου και του
Μελιδονίου. Έχει μήκος 400 μέτρα, ύψος 3
και πλάτος 6 μέτρα.

Εσωτερικά υπάρχουν μεγάλοι διάδρομοι και
θάλαμοι και οι οροφές του στηρίζονται σε
μεγάλες κολώνες, που έχουν δημιουργηθεί
από σταλακτίτες και σταλαχμίτες.

Οι σταλακτίτες και οι σταλαχμίτες δημι-
ουργούνται με την ένωση ανθρακικού ασβε-
στίου με υπόχθεια νερά τα οποία περιέχουν
φυσικά οξέα, όπως ανθρακικό, θειικό
και άλλα οργανικά οξέα. Αξίζει να σημει-
ωθεί ότι για να δημιουργηθεί ένα εκατοστό
σταλακτίτη χρειάζονται περίπου 100 χρό-
νια!

Σύμφωνα με την παράδοση, το σπήλαιο
αποτελέσε καταφύγιο του Αγίου Αντωνίου
(από το οποίο πήρε το όνομα του (Αντώνης-
Σφεντόνης).

Η εμπειρία μου από την επίσκεψη στο σπή-
λαιο ήταν μοναδική και υπέροχη! Εντυπω-
σιάστηκα αντικρίζοντας αυτό το θαύμα της
φύσης! Είναι εκπληκτικό πώς η φύση έχει
τη δυνατότητα να δημιουργεί τόσο υπέροχα
πράγματα, όπως αυτούς τους σταλακτίτες
και σταλαχμίτες που αποτελούν το φυσικό
διάκοσμο αυτού του υπέροχου παραδείσου
στα σπλάχνα της γης .

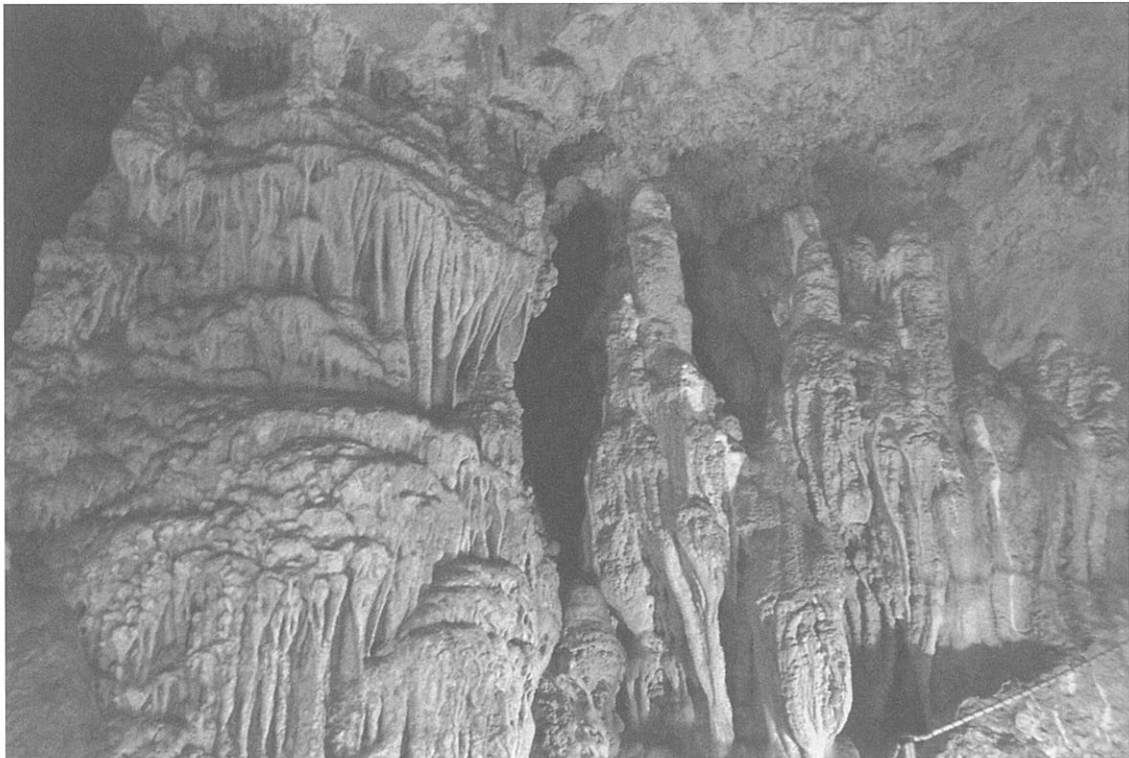
Πηγές:

1)<http://cretazine.com/crete/routes/articles/item/493-spilaio-tou-sfentoni>

2)<http://www.zoniana.gr/sfentoni.htm>

3)<http://milopotamos.com/index.php/spilaia/zwniana>

Κελαράκη Άρτεμις Β3

Η τεχνολογία στην εκπαίδευση

Στην εποχή μας όλοι γνωρίζουμε πλέον ότι η γνώση της χρήσης των υπολογιστών είναι απαραίτητη, αν δε θέλουμε να θεωρούμαστε «αναλφάβητοι». Σε όλες σχεδόν τις χώρες του δυτικού κόσμου, οι υπολογιστές έχουν ενταχθεί κανονικά στη σχολική ζωή των μαθητών, οι οποίοι διδάσκονται υπολογιστές, αλλά και τους χρησιμοποιούν ως «εργαλείο» στα άλλα μαθήματα. Ωστόσο ήδη και στις πιο ανεπτυγμένες τεχνολογικά χώρες, έχουν αρχίσει να εκφράζονται αντιρρήσεις και προβληματισμοί πάνω σε αυτό το θέμα. Ας αναλύσουμε λοιπόν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα των ηλεκτρονικών μέσων στην εκπαιδευτική διαδικασία.

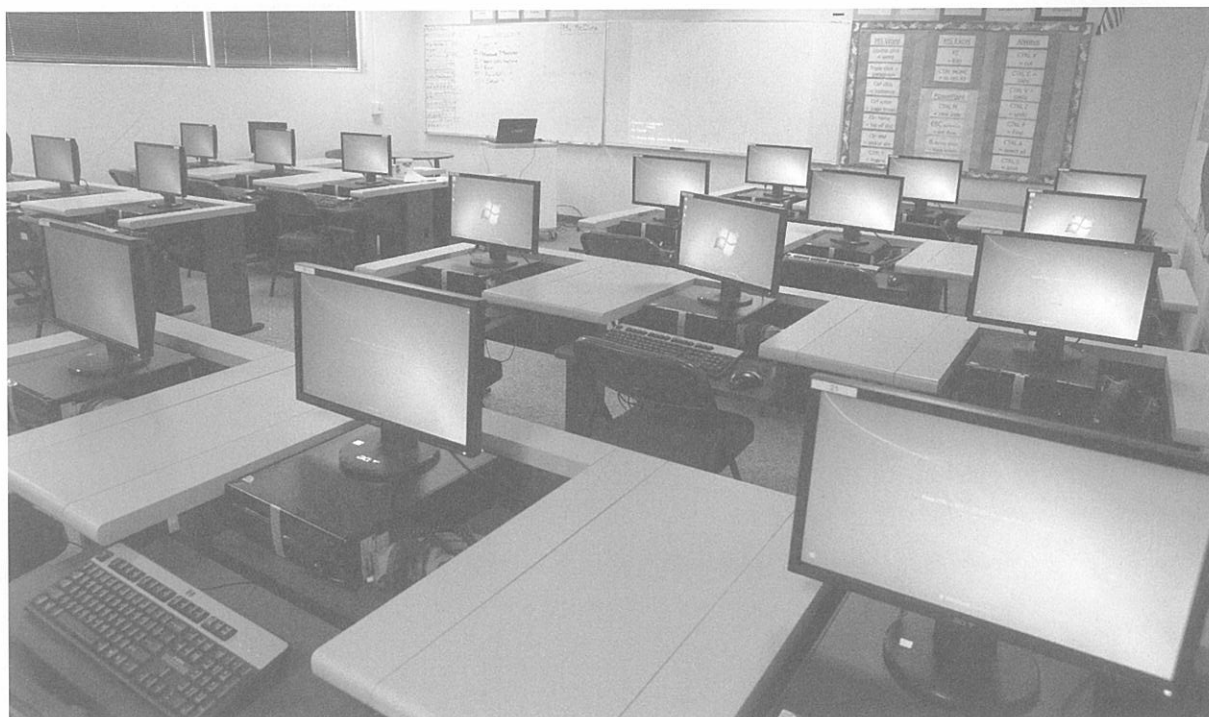
Αρχικά εφαρμόζεται ένας καινοτόμος τρόπος διδασκαλίας, αφού ο εκπαιδευτικός μπορεί να βοηθήσει όλους τους μαθητές, αλλά και τον καθένα χωριστά. Επίσης, ο ηλεκτρονικός υπολογιστής επιτρέπει την ομαδική εργασία. Έτσι οι μαθητές θα μάθουν να συνεργάζονται και να κάνουν θυσίες για το κοινό καλό. Με αυτό τον τρόπο, θα ενταχθούν και πιο εύκολα αρχότερα στην κοινωνία. Παράλληλα, οι μαθητές θα μπορούν να βρουν πολλές πληροφορίες στο διαδίκτυο και θα έχουν και πρόσβαση σε διάφορες ιστοσελίδες σχετικά με τα μαθήματα που κάνουν. Επιπλέον, θα καταρχηθεί η εικόνα του παντογνώστη δασκάλου που τα ξέρει όλα και οι μαθητές θα αρχίσουν να αναζητούν τις γνώσεις και δεν θα τις παίρνουν έτοιμες. Τέλος, το μά-

θημα θα γίνει πιο ευχάριστο και πιο διασκεδαστικό για τους μαθητές, θα σταματήσουν να βαριούνται το σχολείο και θα αρχίσουν να το αγαπούν.

Όμως, όπως όλα τα πράγματα, έτσι και αυτό έχει και την αρνητική του όψη. Καταρχάς, υπάρχει ο κίνδυνος για τους μαθητές που αρχίζουν από πολύ μικρές ηλικίες την καθημερινή χρήση των υπολογιστών, να παρουσιάσουν προβλήματα στην εκμάθηση γραφής και σωστής ορθογραφίας. Επίσης, τα παιδιά θα μάθουν στην ευκολία, αφού θα έχουν τη δυνατότητα να βρίσκουν τις λύσεις των ασκήσεων στο διαδίκτυο, χωρίς να προσπαθήσουν να τις βρουν μόνοι τους. Τέλος, με την είσοδο της τεχνολογίας στην εκπαίδευση, θα αλλάξει ο ρόλος του δασκάλου. Τα παιδιά θα αρχίσουν να πιστεύουν ότι δεν τους χρειάζεται ο καθηγητής τους και ότι θα μπορούν να μάθουν τα πάντα από μόνοι τους.

Συμπεραίνουμε ότι η ένταξη της τεχνολογίας στην εκπαίδευση έχει πολλά μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα και για αυτό το λόγο πρέπει να γίνει μετά από σκέψη, οργάνωση και φυσικά με μέτρο, έτσι ώστε να φέρει μόνο θετικά αποτελέσματα....

Χρήστος Κουκίης Β3
Κατερίνα Λυδάκη Β3

Οι πιο πιστοί μας "φίλοι" σε απόγνωση...

Κάθε φορά που κατεβαίνεις στο κέντρο του Ηρακλείου ή κάνεις μια βόλτα στη γειτονιά σου, θα παρατηρήσεις πολλά αδέσποτα σκυλιά να κοιμούνται, τα πιο θαρραλέα να σου κουνούν την ουρά τους και ίσως και να σε ακολουθήσουν μέχρι να καταλάβουν πως δεν ενδιαφέρεσαι περισσότερο για αυτά. Τα ζώα αυτά όμως- η πλειοψηφία τους τουλάχιστον- δεν γεννήθηκαν στο δρόμο ούτε προήλθαν από παρθενογένεση.

Σκίτσο: Χουρδάκης Χ. Γ5

Πίσω από την εγκατάλειψη ενός ζώου κρύβεται τις περισσότερες φορές η απόγνωση του ιδιοκτήτη για τη συμπεριφορά του ζώου του. Τα κουταβάκια κάνουν συχνότερα ζημιές σε μια προσπάθεια να παίξουν και να τραβήξουν την προσοχή και έχουν θέμα με την «τουαλέτα» τους. Τα μεγαλύτερα ζώα γαβγίζουν και μπορεί να εμφανίσουν επιθετικότητα. Επίσης, όταν τα σκυλιά αντιμετωπίζονται σαν μωρά και έχουν πολλά δικαιώματα, τότε ο έλεγχος χάνεται.

Ο αριθμός των αδέσποτων αυξάνεται ιδιαίτερα κατά τους θερινούς μήνες, αφού οι ιδιοκτήτες κάνοντας σχέδια για τις διακοπές τους, «σκοντάφτουν» στο σκύλο τους, καθώς πολλά διαμερίσματα και ξενοδοχεία

ζητούν ένα όχι και τόσο ευκαταφρόνητο ποσό για να δεχτούν το σκύλο. Αν σε όλα τα παραπάνω προσθέσουμε και εκείνους που αδιαφορούν να στειρώσουν τα ζώα τους, τότε ίσως και να μπορέσουμε να εξηγήσουμε γιατί υπάρχουν τόσα αδέσποτα στην πόλη μας.

Πρόσφατη έρευνα έδειξε ότι ο αριθμός των αδέσποτων ζώων στην περιοχή μας, έχει φτάσει τα 3000 ζώα περίπου. Το κυνοκομείο μας έχει τη δυνατότητα να φιλοξενήσει μονάχα 85 ζώα τη φορά, τα οποία εάν δεν υιοθετηθούν ή αναζητηθούν από κάποιον, επιστρέφονται εκεί από όπου τα βρήκαν. Τα σπίτια των εθελοντών, δε φτάνουν για να καλύψουν το κενό. Και ο αριθμός των αδέσποτων συνεχίζει να αυξάνεται. Μια λύση; Η υιοθεσία. Δυστυχώς και εκεί υπάρχουν εμπόδια.

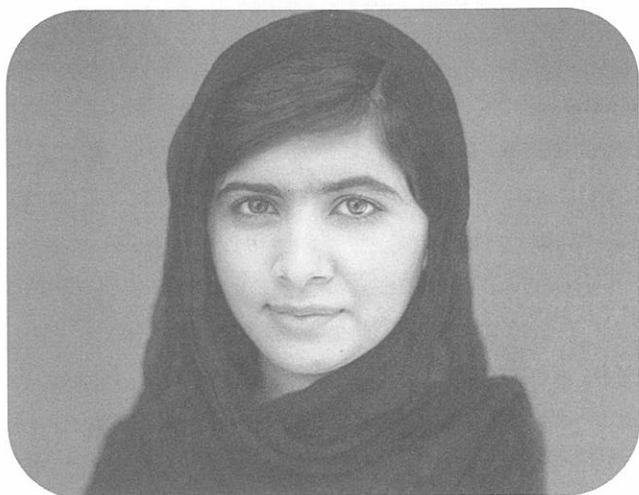
Ο νόμος 3170/2003 απαγορεύει ρητά την εγκατάλειψη κατοικιδίου. Αναφέρει ότι είναι υποχρέωση του

ιδιοκτήτη να μην εγκαταλείπει το ζώο, ενώ οι ιδιοκτήτες θηλυκών σκύλων οφείλουν να το στειρώσουν εάν το έχουν σε μη περιορισμένο χώρο, όπου έρχεται σε επαφή με άλλα ζώα ή εφόσον δεν επιθυμούν τη διατήρηση των κουταβιών και δυσκολεύονται να τα διαθέσουν σε νέους ιδιοκτήτες. Η παραβίαση του νόμου αυτού επιφέρει πρόστιμο από 300 έως 1.500 ευρώ. Παρόλα αυτά, δεν έχει φτάσει στα δικαστήρια καμία συναφή υπόθεση.

Όλοι λένε ότι ο σκύλος είναι ο καλύτερος φίλος του ανθρώπου. Εγώ λέω, καιρός είναι να γίνει και ο άνθρωπος ο καλύτερος φίλος των ζώων.

Μαραγκάκη Χριστίνα Γ4

Η Μαλάλα Γιουσαφζάι στον αγώνα για το δικαίωμα όλων στη μόρφωση!

Παρόλο που ο 21ος αιώνας έχει χαρακτηριστεί ο αιώνας της πληροφορίας και της τεχνολογίας, ο τεράστιος αριθμός περιπτώσεων αναλφαβητισμού αποτελεί ακόμα στις μέρες μας ένα σύννηθες φαινόμενο. Ιδιαίτερα εμφανές συναντάται στις λεγόμενες "τριτοκοσμικές χώρες", όπου οι τραχικές συνθήκες ζωής αποτελούν βασικό παράγοντα στέρησης και αποκλεισμού από το χώρο της μόρφωσης. Η πρόσβαση κυρίως στις γυναίκες των κρατών αυτών, είναι απαγορευτική και δυστυχώς όσες έχουν προσπαθήσει να καλλιεργηθούν πνευματικά μέσω της εκπαίδευσης, τιμωρούνται άμεσα. Η Μαλάλα Γιουσαφζάι, ένα κορίτσι που αγωνίζεται για τα δικαιώματα των γυναικών στη χώρα της, αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Η Μαλάλα γεννήθηκε στο Πακιστάν, όπου και έλαβε τις πρώτες της γνώσεις από τον πατέρα της, ο οποίος είναι ιδιοκτήτης σχολείου και ποιητής. Σε ηλικία 11 ετών άρχισε να γράφει σε ένα blog (χρησιμοποιώντας ψευδώνυμο) όπου περιέγραφε τις συνθήκες ζωής της μετά την κατάληψη της περιοχής Mingora, στο βορειοδυτικό Πακιστάν από τους Ταλιμπάν, οι οποίοι απαγόρευσαν στα κορίτσια να πηγαίνουν σχολείο. Τα επόμενα χρόνια έδωσε πολλές συνεντεύξεις που αφορούσαν αυτό το ζήτημα, κάτι που προκάλεσε την έντονη δυσαρέσκειά τους. Έτσι το πρωί της 9ης Οκτωβρίου 2012, ενώ βρισκόταν σε σχολικό λεωφορείο, ένας άνδρας την τραυμάτισε σοβαρά στο κεφάλι. Μόλις η υγεία της βελτιώθηκε, μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο

της Αγγλίας. Η απόπειρα δολοφονίας έγινε παγκοσμίως γνωστή, γεγονός που προκάλεσε έκρηξη συμπάραστασης τόσο στην 15χρονη μαθήτρια, όσο και σε ολόκληρο το Πακιστάν. Το 2013, της απονεμήθηκε βραβείο Ζαχάρωφ και ένα χρόνο αργότερα έλαβε το Νόμπελ Ειρήνης για τον αγώνα της στο δικαίωμα των κοριτσιών στην εκπαίδευση.

Ωστόσο, ο αναλφαβητισμός είναι ένα φαινόμενο που συνεχίζει να υφίσταται κυρίως στις "τριτοκοσμικές χώρες" και να υποθηκεύει το μέλλον των ίδιων των αναλφάβητων αλλά και των λαών τους.

Ειδικότερα, ένας άνθρωπος χωρίς γνώσεις γραφής και ανάγνωσης είναι φοβισμένος, ανασφαλής για το μέλλον του, ανίκανος να διεκδικήσει τα δικαιώματα του ως άνθρωπος και να αποφύγει την εκμετάλλευση εξαιτίας της άγνοιάς του. Απέχει από τις εξελίξεις στο κοινωνικοπολιτικό γίγνεσθαι, αδυνατώντας να τις κατανοήσει. Γίνεται δέσμιος προκαταλήψεων, δεισιδαιμονιών, στερεοτύπων που του στερούν τη δυνατότητα να προοδεύσει ο ίδιος και να ολοκληρωθεί ως προσωπικότητα. Ιδιαίτερα πλήττονται οι γυναίκες, οι οποίες καθηλώνονται στο σκοτάδι της αμάθειας και διαιωνίζονται οι αδικίες σε βάρος τους, λόγω του φύλου τους.

Κατ' επέκταση, λαοί με υψηλά ποσοστά αναλφαβητισμού ζουν σε συνθήκες φτώχειας, παρακμής και δυστυχίας, χωρίς μάλιστα ελπίδα για αλλαγή της τύχης τους προς το καλύτερο.

Κι όμως!! Το δικαίωμα στη μόρφωση είναι κατοχυρωμένο δικαίωμα για όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως φύλου, θρησκείας, εθνικότητας. Αν, λοιπόν, ο κόσμος μας θέλει να λέγεται πολιτισμένος, ας μην κλείνει ηθελημένα τα μάτια στο πρόβλημα. Η νεαρή Μαλάλα έδειξε το δρόμο. Ας ακολουθήσουμε το παράδειγμα της όλοι, αγωνιζόμενοι για την προστασία του αυτονόητου δικαιώματος στη μόρφωση.

Μπιτζεράκη Λιάνα Γ2

Η "τέχνη" του φυσητού γυαλιού

Μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα τεχνική παρασκευής γυαλιού είναι το φυσητό. Το φυσητό γυαλί παρασκευάζεται από ασβεστόλιθο και σόδα. Εφευρέθηκε από τους Φοίνικες, αλλά με το πέρασμα των αιώνων χρησιμοποιήθηκε από άλλους λαούς.

Η όλη τεχνική επικεντρώνεται στη διόγκωση του γυαλιού, (που έχει ήδη θερμανθεί σε φούρνο στους 1300 βαθμούς περίπου) σε μια φούσκα, χρησιμοποιώντας ένα σωλήνα για το φύσημα. Αφού βγει από το φούρνο, ο τεχνίτης το φυσάει και του δίνει τη μορφή που επιθυμεί. Έπειτα, μπαίνει πάλι στο φούρνο, σε μικρότερες όμως θερμοκρασίες. Ακολουθεί η ψύξη του στους 400 βαθμούς. Η προσθήκη χρώματος γίνεται πριν την ψύξη.

Εξαιτίας της χρονοβόρας και απαιτητικής διαδικασίας που χρειάζεται για την κατασκευή του, τέτοιου είδους υαλικά είναι ιδιαίτερα ακριβά και εύθραυστα.

Εργαστήρια φυσητού γυαλιού υπάρχουν πολλά ανά τον κόσμο, όπως αυτό στα Ανώγεια, το οποίο είχαμε την ευκαιρία να επισκεφτούμε στα πλαίσια των δραστηριοτήτων για τη σύνταξη της σχολικής μας εφημερίδας.

"Ο ιδιοκτήτης του εργαστηρίου με μεγάλη προθυμία και αρκετά αναλυτικά μας ενημέρωσε για την τεχνική της κατασκευής του φυσητού γυαλιού και τον ευχαριστούμε για αυτό"

Πετράκης Ν.
Κοτσαμπασάκης Κ.

Ο θάνατος εφτακοσίων μεταναστών, όπως επίσης και οι ανατριχιαστικές εικόνες προσπάθειάς τους να σωθούν από τον πνιγμό, για να φτάσουν στη σωστική λέμβο, αποτέλεσαν, όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια, ένα ακόμη γεγονός της καθημερινότητας. Είναι όμως δυνατόν να προσπερνάμε συνεχώς τέτοιου είδους καταστάσεις, με τόση αδιαφορία και αδράνεια χωρίς να ενεργούμε δραστικά, εφόσον υπάρχει απώλεια ανθρώπινων ζωών;

Αρχικά θα πρέπει να επισημάνουμε ότι δεν υπάρχουν λαθραίοι άνθρωποι, όπως αποκαλούνται συνεχώς από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ως «λαθρομετανάστες». Υπάρχουν ΜΟΝΟ λαθραία προϊόντα. Δυστυχώς όμως αυτούς τους ανθρώπους τους αντιμετωπίζουν ως αντικείμενα, ως προϊόντα διαθέσιμα προς εκμετάλλευση, προκειμένου να καλύψουν κάποια συμφέροντα και προφανώς να αποκτήσουν περισσότερα κέρδη, καταστρέφοντας τις ζωές των ανθρώπων που επιθυμούν μια καλύτερη ποιότητα ζωής και ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης. Εξάλλου, ο παγκόσμιος καπιταλισμός στήριξε σε μεγάλο βαθμό την ευδοκίμησή του στο μοντέρνο εμπόριο σκλάβων, στο πλαίσιο του οποίου οι άνθρωποι είναι πρώτη ύλη. Βασιζόμενοι λοιπόν στην «αχίλλειο πτέρνα» τους, φέρνουν αυτούς τους ανθρώπους σε σημείο να δέχονται οτιδήποτε τους επιβάλλουν, προκειμένου να αναθρέψουν και να συντηρήσουν τις οικογένειές τους.

Το πιο δυσάρεστο ωστόσο, είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι γίνονται πρόσφυγες και μετανά-

στες με σκοπό την επιβίωσή τους και την ομαλή διάπλαση της προσωπικότητας των παιδιών τους, ζητώντας βοήθεια σε μια χώρα που αντιμετωπίζονται ως άψυχα εργαλεία πρόθυμα για εργασία. Εγκαταλείπουν τον τόπο τους, είτε εξαιτίας κάποιου πολέμου είτε εξαιτίας κάποιου καταστροφικού φυσικού φαινομένου, οδηγούνται στην προσφυγιά, ζητώντας άσυλο στην πατρίδα μας. Τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας, δυστυχώς είναι εκείνα που παρακολουθούμε καθημερινά στις τηλεοράσεις μας: πνιγμοί, βίαιες επιθέσεις αλλά και δολοφονίες.

Αν όμως, δεν είχαμε τόσο κλειστές και περιορισμένες αντιλήψεις, θα διαπιστώναμε ότι η είσοδος μεταναστών στη χώρα μας μπορεί να είναι ωφέλιμη. Χάρη σε αυτούς, υπάρχει μεγάλη παραγωγή αγροτικών προϊόντων, αφού είναι άκρως απαραίτητοι για τις αγροτικές εργασίες. Συχνά αυτό αποτελεί αφορμή διαμαρτυριών από τους γηγενείς, αφού θεωρούν εκείνους υπαίτιους για την έλλειψη εργασίας τους και οδηγεί σε φαινόμενα φυλετικού ρατσισμού. Έτσι, πολλές φορές τους μεταχειρίζονται ως σκλάβους και απαιτούν από μέρους τους τον σεβασμό και την πραγματοποίηση των εντολών τους, αδιαφορώντας για το ότι έχουν να κάνουν με ανθρώπους που διεκδικούν τα δικαιώματά τους και έχουν ανάγκες και υποχρεώσεις απέναντι στις οικογένειές τους, π.χ το περιστατικό στη Μανολάδα.

Άρα, η πολιτεία πρέπει να επικεντρώνεται στην πάταξη της εκμετάλλευσης των

μεταναστών -προσφύγων με την προστασία τους από την αδικία των ντόπιων (επιβολή κυρώσεων), προκειμένου να επέλθει ισότιμη μεταχείριση και να αποδοθούν ίδια εργασιακά δικαιώματα στους μετανάστες.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι οι περισσότεροι από αυτούς τους ανθρώπους, προέρχονται από χώρες που έχουν καταστραφεί πλήρως, από τους πολέμους των δυνατών που κυριαρχούν στον κόσμο.

Ποιος αλήθεια ευθύνεται για τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, στη Λιβύη, στο Ιράκ, στη Συρία; Ποιος ευθύνεται για τη διάλυση των κρατών αυτών και την κατάσταση που επικρατεί σήμερα σε αυτά;

Μήπως αν δεν υπήρχαν αυτοί οι πόλεμοι, δεν θα υπήρχαν και τα εκατομμύρια των ανθρώπων που φεύγουν από αυτές τις χώρες;

Μήπως αν επικρατήσει ειρήνη σε αυτές τις ματωμένες από τους πολέμους χώρες, οι άνθρωποι επιστρέψουν στα σπίτια τους;

Η γεωγραφική θέση κάποιων χωρών όπως της Ιταλίας, της Ελλάδας κτλ, ευνοεί τη μαζική είσοδο μεταναστών σε αυτές. Η συσσώρευση και η παραμονή των μεταναστών στις χώρες εισόδου σχετίζεται με συμφωνίες που έχουν υπογραφεί στα πλαίσια της ΕΕ π.χ συνθήκη Δουβλίνου όπου καταχωρηματικά απαγορεύουν την είσοδο μεταναστών σε άλλα κράτη της ΕΕ και αναγκάζουν τις χώρες εισόδου να διαχειριστούν το πρόβλημα. Δεν θα έπρεπε να διαμοιραστεί το ποσοστό των μεταναστών αναλογικά με την έκταση και την οικονομική κατάσταση κάθε

χώρας;

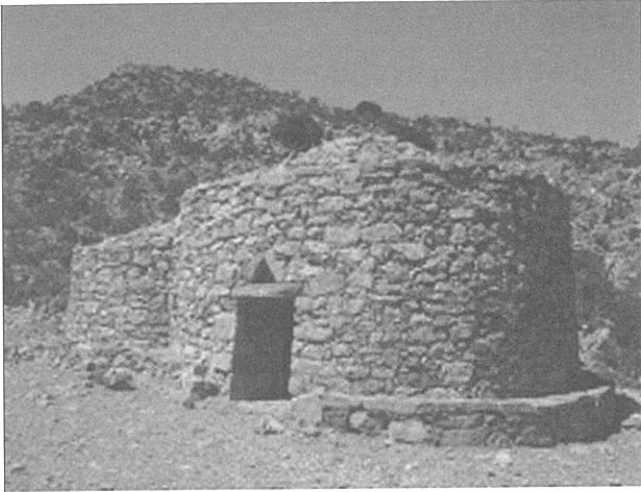
Συνεπώς, η αντιμετώπιση του προβλήματος από κάθε χώρα, περιλαμβάνει την ευθύνη της πολιτείας για τη χάραξη μιας σωστής μεταναστευτικής πολιτικής, που θα προασπίζεται τα αναφαίρετα δικαιώματα των μεταναστών στη ζωή, στην εργασία, στη μόρφωση και στην υγεία. Μόνο όταν εξαλειφτούν κάθε είδους προκαταλήψεις, στερεότυπα και ρατσιστικές αντιλήψεις, θα αντιμετωπιστεί με επάρκεια το πρόβλημα αυτό. Γιατί είναι αλήθεια ότι υπάρχουν και αντιλήψεις ρατσιστικές στην κοινωνία μας. Ίσως αν αναλογιστούν όλοι αυτοί που έχουν αυτές τις ρατσιστικές απόψεις, ότι λόγω της οικονομικής κρίσης, του υψηλού ποσοστού ανεργίας που υπάρχει στη χώρα μας, πολλοί από εμάς ή ακόμη και τα παιδιά μας γνωρίσουμε τι θα πει μετανάστευση, ίσως να αλλάξουν άποψη και να προσεχίσουν το ζήτημα από μια διαφορετική σκοπιά.

Μήπως όλοι εμείς λοιπόν, θα πρέπει να αγωνιστούμε να σταματήσουν τα αίτια που αναγκάζουν εκατομμύρια συνανθρώπους μας να γίνουν οι κολασμένοι της Γης; Να σταματήσουν οι πόλεμοι, η φτώχεια, η εξαθλίωση, η ανεργία και να ζουν οι άνθρωποι, ειρηνικά, στις χώρες εκεί που γεννήθηκαν, εκεί που θα είναι ευτυχισμένοι.

Ίσως είναι δύσκολο, όμως δεν αξίζει τον κόπο να αγωνιστούμε για αυτό;

Βαρβεράκης Μαρίνος Γ4
Μπιτζαράκη Λιάνα Γ2

Στα μιτάτα του Ψηλορείτη

Στα πλαίσια του προγράμματος της σχολικής εφημερίδας "Έκτός ύλης" επισκεφτήκαμε το ΚΠΕ Ανωχείων, όπου μας μίλησαν για τα περίφημα μιτάτα τα οποία και είδαμε κατά την ανάβασή μας στον Ψηλορείτη. Τα μιτάτα είναι σπιτοκάλυβα ή θολωτά σπίτια, στα οποία διέμεναν οι βοσκοί κατά τους θερινούς μήνες. Συνήθως απαρτίζεται από το τζάκι - χώρος τυροκόμησης, τον ανηφορά, τις θυρίδες για να φυλάγονται εργαλεία ή και τροφές και εξωτερικά την τραπέζα.

Κατασκευαστικά, το κύριο χαρακτηριστικό ενός μιτάτου είναι η καμπυλόσχημη εσωτερική περίμετρος του τοίχου, η οποία συχνά πλησιάζει τον κύκλο, ενώ εξωτερικά ο τοίχος μπορεί να είναι κυκλικός ή και γωνιασμένος. Οι τεχνίτες που έφτιαχναν τα μιτάτα τα κατασκεύαζαν έτσι ώστε οι ασβεστόλιθοι τοποθετούνταν ο ένας πάνω από τον άλλο χωρίς να χρειάζονται κάποιο συνδετικό υλικό. Μόλις ο τοίχος έφτανε το ένα

μέτρο οι επόμενες πλάκες που θα έβαζαν προεξείχαν λίγο η μια από την άλλη για να δημιουργηθεί θόλος.

Οι συνεργάτες δουλεύουν μαζί σαν ομάδα, κοιμούνται μαζί και ζεσταίνονται από την ίδια εστία. Η ισότητα στη χρήση του χώρου, αλλά και η κυκλική μορφή της κάτοψης, εκφράζει και συμβολίζει τον κοινοβιακό τρόπο ζωής, ο οποίος στην περιοχή του Ψηλορείτη φαίνεται να έχει βαθιές ρίζες. Κάποια από αυτά χρησιμοποιούνται ακόμα και σήμερα.

Η επίσκεψη στα μιτάτα του Ψηλορείτη ήταν γενικά μια πολύ ωραία εμπειρία για μας. Όμως εκείνο που μας εντυπωσίασε, ήταν η τεχνική για την κατασκευή τους!!

Μαρία Παπουτσάκη Α3

Κατερίνα Σκούρα Α3

Αναζητείται... Ελεύθερος Χρόνος!

Κάθε άνθρωπος έχει ανάγκη λίγο ελεύθερο χρόνο για να ξεκουραστεί, να μαζέψει δυνάμεις και να συνεχίσει ανανεωμένος τον αγώνα της καθημερινής ζωής. Στις μέρες μας, όμως, οι άνθρωποι δυσκολεύονται όλο και περισσότερο να βρουν ελεύθερο χρόνο, εξαιτίας των πολλαπλών απαιτήσεων της ζωής.

Ο άνθρωπος έχει ανάγκες αλλά και υποχρεώσεις που τον οδηγούν στο να δουλεύει όλη μέρα και όταν επιστρέφει στο σπίτι του να μην μπορεί να ξεκουραστεί και να ηρεμήσει, καθώς έχει να ασχοληθεί και με άλλα πράγματα όπως να φροντίσει την οικογένειά του κ.λπ. με αποτέλεσμα να μην έχει χρόνο για τον εαυτό του.

Η έλλειψη ελεύθερου χρόνου επιδρά αρνητικά στην υγεία του. Καταρχάς, δεν ξεκουράζεται σωματικά, πράγμα που τον κάνει να νιώθει συνεχώς αδύναμος και κακοδιάθετος και δεν ηρεμεί ψυχολογικά, με αποτέλεσμα να τον διακατέχει άγχος και ανησυχία. Επιπλέον, χάνει την επαφή του με άλλους ανθρώπους, δημιουργεί σχέσεις τυπικές και εφήμερες, ενώ σιγά-σιγά αποτραβιέται από το κοινωνικό σύνολο και εμφανίζει ψυχολογικά προβλήματα.

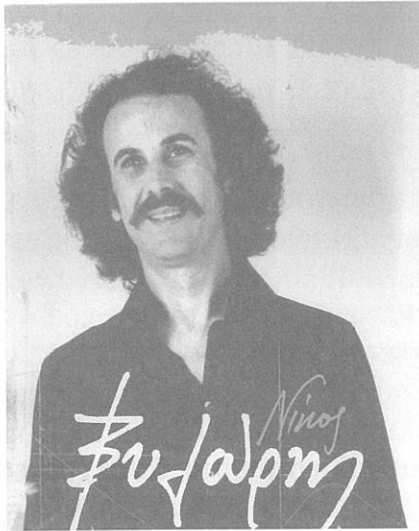
Ιδιαίτερος τα παιδιά και οι έφηβοι έχουν περισσότερο ανάγκη τον ελεύθερο χρόνο, καθώς εκτός από το σχολείο, οι μαθητές αφιερώνουν τα 2/3 της ημέρας τους σε εξωσχολικές δραστηριότητες. Οι νέοι, όπως και οι ενήλικες, στον ελεύθερό τους χρόνο πρέπει να παίζουν, να αθλούνται, να έχουν κοινωνικές συναναστροφές και γενικότερα να κάνουν ό,τι τους ευχαριστεί.

Από την αρχαιότητα, ο ελεύθερος χρόνος θεωρούνταν πολύτιμος και οι αρχαίοι Έλληνες του έδιναν μεγάλη σημασία. Ο σύγχρονος άνθρωπος όμως, παρόλο που έχει πολλούς και διαφορετικούς τρόπους για να τον αξιοποιήσει, έχει οργανώσει τη ζωή του, έτσι ώστε να μην του μένει σχεδόν καθόλου προσωπικός χρόνος.

Εν κατακλείδι, ο ελεύθερος χρόνος είναι δικαίωμα, αλλά πρέπει να αποτελεί και απαίτηση του ανθρώπου. Όλοι πρέπει να διεκδικούμε το δικαίωμά μας στον ελεύθερο χρόνο, αλλά και να φροντίζουμε για τη σωστή και ποιοτική διαχείρισή του.

Περιστέρης Μύρωνας Β3

Ένας από τους πιο αξιόλογους καλλιτέχνες του τόπου μας υπήρξε ο Νίκος Ξυλούρης. Πρόκειται για μια μορφή ταυτισμένη με την περηφάνια, την ανθρωπιά και την αγωνιστικότητα. Αν και η πορεία της

ζωής του ήταν σύντομη, ήταν μόλις σαραντατριών ετών όταν έφυγε, πρόλαβε να σφραγίσει με τη φωνή του κάποιες από τις πιο δυνατές στιχμές του ελληνικού τραγουδιού. Τραγούδια που εμπνεύστηκαν και ενέπνευσαν τον αγώνα κατά της δικτατορίας και έγιναν σύμβολα αντίστασης κατά της χούντας.

Γεννήθηκε στις 7 Ιουλίου του 1936 στα Ανώγεια της Κρήτης. Μεγαλωμένος σε οικογένεια με μουσική παράδοση, αγόρασε την πρώτη του λύρα σε νεαρή ηλικία και ξεκίνησε να παίζει σε γάμους και πανηγύρια. Στα 17 του χρόνια μετακόμισε στο Ηράκλειο για να εμφανιστεί σε νυχτερινό κέντρο, όμως η επιτυχία ήρθε μια πενταετία μετά με τον πρώτο δίσκο του με τίτλο "Μια μαυροφόρα που περνά" που τον έκανε γνωστό στο ευρύ κοινό. Παντρεύεται την Ουρανία Μελαμπιανάκη και αποκτούν δύο παιδιά το Γιώργο και τη Ρηνιώ.

Το 1966 κερδίζει το πρώτο βραβείο στο φεστιβάλ του Σαν Ρέμο και το 1969 κυκλοφορεί με μεγάλη επιτυχία το δίσκο Ανυφαντού, που του ανοίγει τις πόρτες στα νυχτερινά κέντρα της Αθήνας και στις δισκογραφικές εταιρίες. Στα χρόνια της δικτατορίας τον βρίσκουμε στο πλευρό του Γ. Μαρκόπουλου. Συνεργάζονται για πρώτη φορά στο "Χρονικό", μια ενότητα τραγουδιών που θέτει σε νέα βάση τη σχέση της παράδοσης με το παρόν. Έξι μήνες μετά, κυκλοφορεί ο δίσκος-αναφορά στα "Ριζίτικα" της Κρήτης. Μέσα στην καρδιά της δικτατορίας, η φωνή του Ξυλούρη, είτε λέει τα τραγούδια του Μαρκόπουλου, είτε παραδοσιακά τραγούδια της Κρήτης, γίνεται σημαία αντίστασης. "Πότε θα κάνει

ξαστεριά", "Αγρίμια κι αγριμάκια μου"... Ακολουθούν δυο ακόμα κύκλοι τραγουδιών του Γιάννη Μαρκόπουλου, η "Ιθαγένεια" και ο "Στρατής ο θαλασσινός" αλλά και συνεργασίες με τον Σταύρο Ξαρχάκο ("Διόνυσε καλοκαίρι μας", "Συλλογή"), τον Χριστόδουλο Χάλαρη ("Τροπικός της παρθένου", "Ακολουθία") και τον Χρήστο Λεοντή ("Καπνισμένο τσουκάλι"). Το καλοκαίρι του 1973 κρατά τον καθοριστικό ρόλο τραγουδιστή σε μια παράσταση που ανεβάζουν η Γζένη Καρέζη και ο Κώστας Καζάκος στο θέατρο "Αθήναιον" με αντικείμενο την ιστορική διαδρομή της Ελλάδας στα νεότερα χρόνια. Είναι "Το μεγάλο μας τσίρκο". Μέσα από τις αναφορές και τα τραγούδια του, βρίσκει τρόπο έκφρασης το τεταμένο πολιτικό κλίμα, που οδηγεί στην εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Αισθητή επίσης, υπήρξε η μουσική του παρουσία σε μουσική εποχής μέχρι το 1979. Ο "Ερωτόκριτος", "Τα ερωτικά", "Τα Ξυλουρέικα", "Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι", είναι μόνο ένα μικρό δείγμα της μεγάλης πορείας του Νίκου Ξυλούρη μετά την μεταπολίτευση, που ήταν τα χρόνια της μουσικής ακμής του. Παράλληλα ηχογραφεί τα "Αντιπολεμικά" τραγούδια του Λίνου Κόκοτου και του Δημήτρη Χριστοδούλου και κάποια μελοποιημένα από τον Ηλία Ανδριόπουλο ποιήματα του Γιώργου Σεφέρη. Ερμηνεύει ακόμα Βάρναλη, Καρυωτάκη κ.ά. Η «Μπαλάντα του κυρ Μέντιου» θα ξεχωρίσει με το δυνατό και προφητικό της μήνυμα. Επανερχεται όμως και στα παραδοσιακά τραγούδια της Κρήτης, ενώ λέει και κάποια λαϊκά τραγούδια του Στέλιου Βαμβακάρη. Με τον "Αρχαλειό", το "Φιλεντέμ", τον "Πραματευτή" αλλά και το "Μεσοπέλαγα αρμενίζω" ακούγεται ξανά έντονα η φωνή του. Τώρα λέει και πάλι "τραγούδια ζωής". Είναι όμως η τελευταία φορά που ακούγεται.

Υστερα από τάλαιπωρία ενός χρόνου με την επάρατη νόσο, φεύγει για πάντα στις 8 Φεβρουαρίου του 1980. Η φωνή που αγκάλιασε όλη την Ελλάδα, η φωνή που καθόρισε το ελληνικό μουσικό στερέωμα σίγησε για πάντα. Ο μεγάλος ερμηνευτής δεν υπάρχει πια. Υπάρχουν όμως τα τραγούδια του να μας θυμίζουν το μεγαλείο του.

Παντελή Πελαγία Β4

ΠΗΓΗ: ΒΙΚΕΠΑΙΔΕΙΑ

Σκίτσο: Κουτσάκη Μαρία Β2

Συνέντευξη

Η Μελίνα- για όσους δεν το γνωρίζουν - είναι μια μαθήτρια της Γ΄ τάξης του σχολείου μας με άριστες επιδόσεις στην κολύμβηση.

Γιατί ξεκίνησες την κολύμβηση;

Ξεκίνησα επειδή το ήθελαν οι γονείς μου για να μάθω να κολυμπάω.

Σε ποια ηλικία ξεκίνησες;

Στην ηλικία των πέντε έκανα μια εγχείρηση και έπρεπε αναγκαστικά να σταματήσω, άρχισα ξανά στην ηλικία των οκτώ.

Ποιες θυσίες χρειάζεται να κάνεις για την κολύμβηση;

Η κολύμβηση επηρεάζει την προσωπική και κοινωνική μου ζωή διότι αφιερώνω πολύ χρόνο στην προπόνηση. Επίσης χάνω και χρόνο από το διάβασμα μου, προσπαθώ όμως να μην επηρεάζει αυτό τις επιδόσεις μου στο σχολείο.

Την κολύμβηση την βλέπεις σαν χόμπι ή επαγγελματικά;

Αρχικά την έβλεπα σαν χόμπι, αλλά όσο βελτιωνόμουν και μείωνα τους χρόνους μου, το έβλεπα λίγο πιο εχθιστικά και έθετα στόχους (αυτό είναι πρωταθλητισμός). Δεν ξέρω όμως αν θα ήθελα να ασχοληθώ επαγγελματικά με αυτό. Προς το παρόν, θα συνεχίσω τον πρωταθλητισμό μέχρι και το τέλος του λυκείου.

Ποιο είναι το είδωλό σου;

Το είδωλό μου είναι η Missy Franklin. Είναι αμερικανίδα κολυμβήτρια και την είδα στους ολυμπιακούς αγώνες του 2012 στο Λονδίνο. Την ήξερα και πριν, αλλά τότε με εντυπωσίασε και επειδή τότε πρωτοέμπαινα στο χώρο, αποτελεί πλέον το είδωλό μου.

Πήρες μέρος στην πολυεθνή συνάντηση κολύμβησης κορασίδων - εφήβων στο Ισραήλ. Ποιες οι εντυπώσεις σου από αυτή τη συμμετοχή σου;

Το ταξίδι μου στο Ισραήλ ήταν μια πολύ σπουδαία εμπειρία. Είχα την ευκαιρία να ανταγωνιστώ σε ένα υψηλότερο επίπεδο. Με τα παιδιά της αποστολής μας δεθήκαμε, πάρα πολύ. Το κολυμβητήριο ήταν σαφώς καλύτερο από τα δικά μας (ολυμπιακών προδιαγραφών) και μας περιποιήθηκαν πολύ καλά εκεί.

Έχεις ξαναπάρει μέρος σε τέτοιους αγώνες;

Έχω συμμετάσχει και σε άλλους τέτοιους αγώνες. Μάλιστα πήρα μέρος στους Βαλκανι-

κούς που έγιναν στην Ρουμανία (Οράντσα) στις 25-26 Απριλίου 2015.

Πώς νιώθεις που είσαι πρώτη σε πανελλήνιο επίπεδο στις κορασίδες;

Νιώθω περήφανη για τον εαυτό μου που τα κατάφερα μετά από τόση προσπάθεια. Ένιωσα ότι ξεπέρασα τον εαυτό μου και πλέον σε κάθε αγώνα μπαίνω με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση.

Πόσες φορές την ημέρα κάνεις προπόνηση;

Όταν έχουμε προετοιμασίες για τα πρωταθλήματα, που είναι ένα το χειμώνα και ένα το καλοκαίρι και όταν είναι κλειστά τα σχολεία, κάνω δύο φορές την ημέρα προπόνηση. Υπό κανονικές συνθήκες κάνω μια φορά την ημέρα και γυμναστήριο.

Θα έλεγες ότι έχεις πολυάσχολο πρόγραμμα;

Θα έλεγα ότι έχω πολυάσχολο πρόγραμμα διότι σχολάζω στις δύο από το σχολείο, έχω γυμναστήριο στις τρεις, μετά τέσσερις και μισή πάω και κολυμπάω μέχρι τις έξι και μισή και γυρίζω σπίτι στις εφτά και πρέπει να διαβάσω και να ξεκουραστώ για να είμαι έτοιμη την επόμενη μέρα για το ίδιο πρόγραμμα.

Τι είναι τελικά για σένα η κολύμβηση;

Η κολύμβηση είναι τρόπος ζωής για μένα. Δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου χωρίς αυτήν. Όταν μπαίνω στο νερό ηρεμώ και ξεχνάω τα προβλήματά μου.

Θα προέτρεπες τους συμμαθητές σου να ασχοληθούν με αυτό το άθλημα;

Φυσικά και θα τους προέτρεπα. Γυμνάζει ως άθλημα το σώμα, αλλά και το πνεύμα. Παράλληλα είναι και ένας δημιουργικός τρόπος αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου.

Κατερίνα Λυδάκη Β3
Χριστίνα Παναγιώτου Β3

Οι δράσεις μας...

► 5η και τελευταία συνάντηση Comenius του 1ου Γ/σιου στην Κρήτη

Στις 2 Μαΐου ολοκληρώθηκε το πρόγραμμα Comenius του 1ου Γυμνασίου στο Ηράκλειο με την τελευταία συνάντηση των 8 χωρών που συμμετείχαν.

«ΞΕΚΙΝΩΝΤΑΣ από τις ρίζες μας, οδηγούμαστε σε αυτό που τελικά μοιραζόμαστε». Αυτή ήταν η κύρια ιδέα του προγράμματος μας. Αναγνωρίζοντας λοιπόν, σεβόμενοι και μοιραζόμενοι την πολιτιστική μοναδικότητα του άλλου, δημιουργούμε κοινές αξίες ενώ μας προσφέρεται η δυνατότητα να γίνουμε ενεργό μέρος μιας διευρυνόμενης κοινότητας. Αυτό μας έδωσε «ένα κοινό νήμα» και αντικατοπτρίζει τη διαδικασία ότι εξελισσόμαστε μαζί με άλλους. Στις πέντε συναντήσεις του προγράμματος, οι μαθητές που συμμετείχαν βίωσαν το πολιτισμό και τον τρόπο ζωής της χώρας που επισκέφτηκαν, μέσα από ποικίλες δραστηριότητες αλλά κυρίως μέσω της διαμονής τους σε οικογένειες υποδοχής.

► Το πολιτιστικό πρόγραμμα «Η καντάδα στην Κέρκυρα και η καντάδα στην Κρήτη» οργάνωσε ημερίδα στην αίθουσα Ανδρόγεω στις 15 Μαΐου 2015 με θέμα «Η καντάδα στην Κρήτη». Συμμετείχαν εκλεκτοί ομιλητές, οι οποίοι αναφέρθηκαν τεκμηριωμένα στις εισηγήσεις τους, στην καντάδα σε διάφορες περιοχές του νησιού. Ακολούθησε, στον ίδιο χώρο μουσική εκδήλωση με σχήματα που μας ταξίδεψαν στη μουσική

Οι προσωπικές επαφές απαιτούν την ανοχή και βοηθούν να ξεπεραστούν προκαταλήψεις.

Οι εντυπώσεις πάρα πολλές. Οι μαθητές μας έκαναν φιλίες που ίσως διατηρηθούν για πάντα. Η εκμάθηση ξένων γλωσσών απέκτησε ένα πρακτικό νόημα κι έγινε πραγματικό μέσο επικοινωνίας.

Αυτό που επιδιώκαμε για τους μαθητές μας δηλ. την απόκτηση και διεύρυνση των γνώσεων, ικανοτήτων και δεξιοτήτων τους, επιτεύχθηκε. Όμως αυτό που πιστεύαμε ήταν ότι θα τους προσφέρουμε μια μοναδική εμπειρία που θα τους ακολουθεί ακόμη για πολύ, παράδοση της Κρήτης. Το πρόγραμμα θα ολοκληρωθεί τον Ιούλιο στην Κέρκυρα, με τη σύμπραξη της χορωδίας και της ορχήστρας του 1ου Γυμνασίου, με τη χορωδία Ευρωπαύλων «Ι. Καποδίστριας» του δήμου Κέρκυρας σε συναυλία που θα δοθεί στο Περιστεύλιο των Ανακτόρων, που βρίσκεται στο κέντρο της Κέρκυρας .

• Η θεατρική ομάδα του σχολείου μας ανεβάσει το έργο του ΟΥΙΝ ΝΟΥΡΕΥΚΟΝ «Και το παραμύθι δεν τέλειωσε...» στις 29 Ιουνίου 2015 στην Πύλη Βηθλεέμ στις 9:00 μ.μ. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερο αλληγορικό παραμύθι, που αξίζει να το ζήσετε όλοι. Σας περιμένουμε!! Μην το ξεχάσετε!

Βιβλιό Αναφορές

Και το παραμύθι δεν τέλειωσε...

Του ΟΔΙΝ ΔΥΡΕΥΡΟΝ

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσαν σε ένα παλάτι απομακρυσμένο από τον υπόλοιπο κόσμο, η πριγκίπισσα Οντάι και ο Δράκος του φόβου που το φυλούσε. Μια μέρα, η πριγκίπισσα πήρε την απόφαση να βγει έξω από τον πύργο, για να γνωρίσει τον κόσμο και τη ζωή. Ο Δράκος δεν ήταν σύμφωνος με την επιλογή της, αλλά τελικά την ακολούθησε με επιφύλαξη και φόβο.

Έτσι η Οντάι με πιστό ακόλουθο το δράκο ξεκινάει ένα μεγάλο ταξίδι. Ένα ταξίδι να γνωρίσει τον εαυτό της, να συμφιλιωθεί με το παρελθόν της, να νικήσει τους φόβους της και να κερδίσει τελικά την ελευθερία της. Κατά τη διάρκεια της διαδρομής αυτής, συναντά διάφορα πλάσματα (τον Μπονζάι, τη Σφήκα, τη χελωνίτσα Σωφροσύνη, το Φαράγγι, το Χρόνο...) που τη βοηθούν να φτάσει στον προορισμό της και να ζήσει τη ζωή της... ως το τέλος.

Πρόκειται για ένα ξεχωριστό αλληγορικό παραμύθι, που ο συγγραφέας του συνομιλεί με τους ήρωες και μαζί τους πλέκει την εξέλιξη της ιστορίας τους.

**Μπιτζαράκη Χαρά Α3
Μπλλόσμι Αντέα Α3**

**Μαθητές του τμήματος Γ1
γράφουν για το βιβλίο.**

«Είναι ένα πολύ ενδιαφέρον και ξεχωριστό παραμύθι. Δεν έχω ξαναδιαβάσει κάτι παρόμοιο και μπορώ να πω ότι είχα τους δισταγμούς μου αρχικά, για το αν θα μου άρεσει. Τελικά όμως, με εντυπωσίασε με το βαθύ του νόημα για τη ζωή και με τον τρόπο που παρουσίαζε το νόημα αυτό.»

Μαρίνα Ζαμπετάκη

«Αυτή η εξαιρετική ιστορία για τη ζωή, τους κρυμμένους φόβους και την επιθυμία μας για ελευθερία, μας περνάει πολλά μηνύματα. Προσπαθεί να μας πείσει για το πόσο σημαντικό και αναγκαίο είναι να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, να καταλάβουμε ποιό είμαστε, ώστε να μάθουμε πού πάμε.»

Εβελίνα Αμπουχάνη

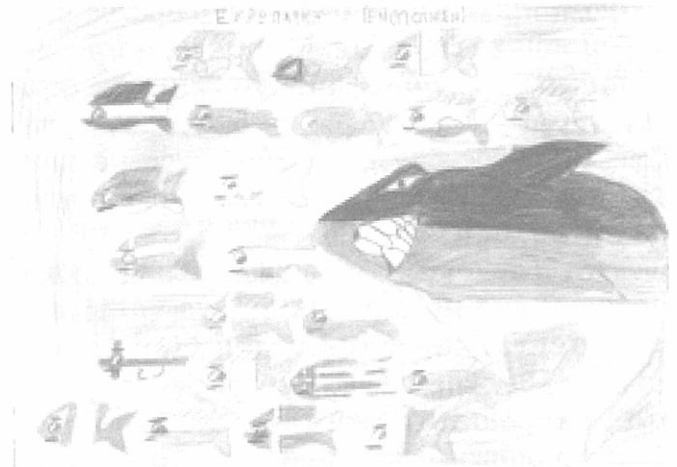
«Αυτό το παραμύθι μ' έκανε να καταλάβω ότι η ζωή είναι πολύ μικρή για να μην την ζήσουμε και αρκετή για να καταλήξουμε στο τέλος αληθινά ευτυχισμένοι. Πρέπει να αφήνουμε στην άκρη τους φόβους μας και να τολμάμε για ό,τι μπορεί να δημιουργήσει η φαντασία μας. Διότι αν κυριευτούμε από το φόβο για το άγνωστο, ποτέ μα ποτέ δεν θα απολαύσουμε τις μικρές, αλλά και τις μεγάλες χαρές της ζωής. Αναμφίβολα θα το σύστηνα και σε όσους δεν το έχουν διαβάσει επειδή πιστεύω ότι έχει τη δυνατότητα να λειτουργήσει ως κίνητρο για να ανακαλύψει ο καθένας μας τα πραγματικά όρια και "μπορώ" του. Άξιζε τον κόπο!»

Αναστασία Ιωάννου

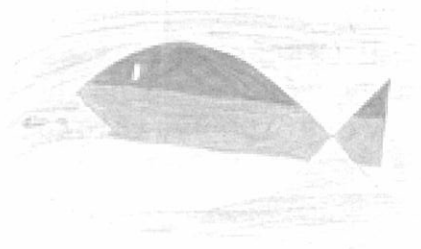
Η Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα απο τα μάτια των μαθητών του Γ4

ΣΚΙΤΣΟ : Κυριακάκη Μαριάννα

ΣΚΙΤΣΟ : Λουλάκης Εμμ.

ΣΚΙΤΣΟ : Βαρβεράκης Μαρίνος

ΣΚΙΤΣΟ : Μαυρομανωλάκη Έφη

ΜΠΟΡΕΙ

Μπορεί να δειλιάσεις να το πεις, να χαρείς, να αφεθείς, όμως από τον εαυτό σου δεν μπορείς να κρυφτείς και τα όνειρά σου να ξεχάσεις.

Ζήσε, τόλμα και κάνε ό,τι αγαπάς πραγματικότητα.

Σέρο Άμπυ Γ2